

خاتمة المستدرک

[96] وهذه العبارة كالترجمة لعبارته في زبدة البيان فراجع، ومثله في التأييد الحوالة في الكتاب إلى شرح الارشاد، قال (رحمه الله) في شرح نزول سورة (هل أتى) (1) في أهل البيت عليهم السلام ما لفظه: وبايد دانسته ايتار حضرت امير المؤمنين عليه السلام اقوى دليل است بر آنکه هر چند کسی صرف مال خود را در خیرات و تصدقات کند اسرافش نتوان گفت، چه برغیبتی که در آن فعل از آن حضرت واقع شده بر نفقه کردن و تصدق نمودن زیاده از حد حصر است، و کدام ترغیب زیاده براین تواند بود که آن چهار برکزیدهء کرد کار و خادمهء ایشان سه روز متصل روزه دارند و بغير قرص جوی از برای افطار ایشان چیزی نباشد و آنرا هم قرض کرده باشند و باز ایشان را روزه باید گرفت و در روز دراز و هوای گرم مدینه در آنحالت که ایشانرا بغير از برای افطار وسحو چیزی نباشد بر آن بی چیزی صبر کنند و از سر آن جو نیز گذشته آنرا بفقییر و محتاج دهند و باب افطار نمایند چنانکه در شرح ارشاد فقه این فقیر نوشته، بتقریب مذکر کشته، در کتاب زکوة در تحت ایهاء (يسئلونك ماذا ينفقون قل العفو) (2)، انتهى (3). _____ أصحاب ان الله تعالى وملائكته يصلون على النبي؟ فقال عليه السلام: (هذا من العلم المكنون - أي: المستور عن الخلق - ولولا إنكم سألتُموني عنه ما أخبرتكم به، إن الله عز وجل وكل بي ملكين فما ذكرت عند مسلم فيصلي علي إلا قال ذاك الملكان: غفر الله تعالى لك. وقال الله وملائكته (في جوابهما): آمين). (1) الدرر 76: 1. (2) البقرة 2: 219. (3) حذيفة الشيعي: 58. وترجمة ما نقله: ومما يلزم العلم به: أن ايتار أمير المؤمنين عليه السلام هو أقوى دليل على أنه لا يقال لمن صرف أمواله في الخيرات والتصدقات: أنه مسرف، إذ لا يمكن حصر ما أثره عليه السلام في _____ (*)